

Nr.
van het arrest

Nr. 3006/2005
van het repertorium

Nr. 1023 P 2005
van het parket-generaal

- URBANISATIE
- Antwerpen
- Klein puntbank

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
voorheen
zetel te
thans met zetel te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van

2.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 30 januari 1998 tot 20 april 2004

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van , voorheen
zetel te
thans met zetel te

ingevolge akte van aankoop d.d. 27.09.1995
verleden voor notaris met standplaats
te

- Een sportgebouw, dienstig als kantine, met als afmetingen 24,90 m x 6,30 m x 4 m, uitgevoerd in houten beplanking en afgedekt met golfplaten;

- Een bijgebouw aan de achterkant van voormeld sportgebouw, opgericht in rode gevelsteen en afgedekt met golfplaten;

Een bergruimte tegen de rechterzijgevel van voormeld sportgebouw, met als afmetingen 7 m x 2 m x 2 m, uitgevoerd in betonpalen en hout en afgedekt met golfplaten;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 13/10/2004, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 75,17
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE PROVINCIE

afd.
met burelen te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. loco
Mr. beiden advocaat bij de
balie van

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 20 september 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 6 september 2005, door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S.

30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

STELT VAST dat de constructies als vergund dienen te worden beschouwd.

SPREEKT beklaagden VRIJ voor de instandhouding van deze constructies.

LAAT de kosten der publieke vordering opzichtens deze beklaagden ten laste van de Belgische Staat.

VERKLAART de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur ontvankelijk doch niet gegrond.

* * *

I. Procedure

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen. ontwikkeld door Mr. loco Mr. advocaat bij de balie van Hasselt.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van Tongeren, voor beklagde sub 1 en door Mr. advocaat bij de balie van , voor beklagde sub 2.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

De eerste rechter heeft terecht de feiten geactualiseerd aan de huidige wetgeving, de feiten hierdoor niet gewijzigd zijnde.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd wel bewezen.

2. Beklaagden betwisten niet dat de wederrechtelijke constructies met name een sportgebouw dienstig als kantine, een bijgebouw en een bergruimte, gelegen zijn in natuurgebied, conform het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979; natuurgebied dient aanzien te worden als ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 in fine van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De wederrechtelijke constructies zijn opgericht in de loop van het jaar 1971 zoals blijkt uit de brandpolis (afgesloten op 17.11.1971), bewijs van betaling van de elektriciteit (van 2.12.1971) en het bewijs van betaling van bouwmaterialen (van 30.06.1971). Deze gebouwen zijn derhalve opgericht na de wet van 29 maart 1962 doch voor de goedkeuring van het gewestplan dat dateert van 3 april 1979.

Aldus dient het Hof dat oordeelt over de tenlastelegging van een in art. 146 DRO bedoeld strafbaar feit, toepassing te maken van de in art. 96§4, tweede lid en art. 191§1, zesde lid DRO vermelde bepalingen dat de constructies waarvan is aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 en houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, maar die dateren van voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, vermoed worden te zijn vergund tenzij de overheid kan aantonen door enig bewijsmateriaal behoudens getuigenverklaringen, dat de constructies in overtreding zijn opgericht.

De stedenbouwkundige inspecteur weerlegt dit vermoeden doordat bij navraag bij

blijkt dat er nooit een aanvraag tot vergunning werd ingediend hetgeen wordt bewezen aan de hand van het aanvraagregister. Noch is in de notulen van het college van Burgemeester en

Schepenen melding gemaakt van een beraadslaging of van een beslissing omtrent een aanvraag tot vergunning voor de kwestieuze opgerichte constructies (zie brief d.d. 28.04.06 van . Derhalve heeft de stedenbouwkundige inspecteur het vermoeden van vergunning weerlegd zodat de eerste rechter ten onrechte stelde dat de constructies vermoed worden te zijn vergund.

3. Beklaagden houden ten onrechte voor dat zij niet strafbaar zijn omdat de constructies op het ogenblik van de oprichting niet in kwetsbaar gebied gelegen waren.

Het misdrijf waarvoor beklagden zich dienen te verantwoorden heeft betrekking op het "instandhouden van constructies zonder vergunning". De wederrechtelijke constructies zijn opgericht in de loop van het 1971 (zie uiteenzetting hoger) en op grond van art. 44 en 64 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 is het oprichten en het instandhouden van constructies zonder de vereiste vergunning strafbaar ongeacht of ze in kwetsbaar of niet kwetsbaar gebied liggen. De strafbaarheid blijft bestaan tot aan het moment van de wegname van de constructies of het tijdstip dat de constructies niet meer vergunningsplichtig zijn.

Op grond van art. 146 DRO is de instandhouding van constructies zonder vergunning in natuurgebied nog steeds strafbaar.

4. Tweede beklagde heeft als voorzitter van zeggingschap om aan het instandhouden van de wederrechtelijke toestand een einde te maken. Tweede beklagde heeft "wetens en willens" (met opzet) verzuimd aan de wederrechtelijke toestand een einde te maken. Gezien tweede beklagde wetens en willens deze fout heeft begaan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden en dient er geen afweging te gebeuren wie al dan niet de zwaarste fout beging.

Gezien de feiten kaderen binnen de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van zijn de ten laste gelegde feiten eveneens bewezen in hoofde van eerste beklagde.

Er is terzake geen sprake van een gedoogbeleid en dit kan niet louter afgeleid worden uit het enkele tijdsverloop sedert de oprichting.

Ten onrechte beroepen beklagden zich op art. 21 ter SV en verzoeken het Hof een eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken gezien de

redelijke termijn werd overschreden. De overschrijding van redelijke termijn wordt immers beoordeeld vanaf het aanhangig maken van de strafvordering. Er is dan ook geen sprake van de overschrijding van de redelijke termijn omdat het bevel tot dagvaarden dateert van 1.10.04 waarop vervolgens op verzoek van beklaagden de zaak werd uitgesteld, er een vonnis in eerste aanleg wordt uitgesproken op 6.09.05 en het dossier aan het Hof wordt overgemaakt op 5.10.05 en gedagvaard in graad van beroep voor de zitting van 24.03.06.

5. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten met name het niet respecteren van de regels van een goede ruimtelijke ordening.

Daarom wordt eerste beklaagde bestraft met een geldboete van 500 euro te vermeerderen met de opdecimen.

Nu eerste beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot geldboete van meer dan vierentwintigduizend euro, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van een goede ruimtelijke ordening te respecteren.

De geldboete moet de eerste beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

Tweede beklaagde wordt bestraft met een geldboete van 100 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Nu tweede beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels van een goede ruimtelijke ordening te respecteren.

De opschorting gevraagd door beide beklaagden kent het Hof niet toe nu deze genademaatregel niet van die aard wordt geacht om op adequate wijze

beklaagden te wijzen op de ernst van de inbreuken en op hun verplichtingen en bovendien er geen gevaar is voor enige declassering.

De herstellvordering

Nu de feiten in hoofde van beide beklaagden bewezen zijn, dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel d.d. 8.10.01.

Deze herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de beperking van de vervolgde feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklaagden gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk, ook al zijn deze gebouwen gelegen in de hoek van een natuurgebied dewelke grenst aan een woonzone en al beschikt eerste beklagde over een milieuvergunning voor de uitbating van de schietstand tot 20.09.2015.

Het is niet de rechter die de aard van de herstellmaatregel bepaalt doch wel de bevoegde overheid noch heeft de rechter te oordelen over de opportuniteit ervan. Het besluit van de stedenbouwkundige inspecteur tot sloping van de wederrechtelijke gebouwen in natuurgebied en niet tot het bepalen van een meerwaarde, houdt op zich geen motiveringsgebrek in waardoor de gevorderde herstellmaatregel onwettelijk is.

Derhalve is het Hof van oordeel dat de gevorderde maatregel verantwoord is en zij geen andere maatregel in de plaats zou stellen zodat het in art. 6,1° EVRM bepaalde beginsel van volle rechtsmacht niet is miskend.

Gezien de wederrechtelijke constructies gelegen zijn in natuurgebied, acht het Hof het niet opportuun op grond van art.198bis DRO de herstellvordering voor te leggen voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het volledig herstel in deze zaak houdt in

- de sloping van het sportgebouw (inclusief vloerplaat) dienstig als kantine met als afmetingen 24,90 m x 6,30 m x 4 m uitgevoerd in houten beplanking en afgedekt met golfplaten
- de complete sloping (inclusief vloerplaat) van het bijgebouw opgericht aan de achterkant van het sportgebouw in rode gevelsteen en afgedekt met golfplaten
- de complete sloping (inclusief vloerplaat) van de bergruimte opgericht tegen de rechterzijgevel van het sportgebouw met als afmetingen 7 m x 2 m x 2 m uitgevoerd in betonpalen en hout en afgedekt met golfplaten.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

Het is niet wenselijk om deze dwangsom in tijd te beperken. Immers de dwangsom wordt opgelegd aan de veroordeelde partij teneinde de uitvoering van de maatregel met het oog op de stopzetting van het misdrijf, te waarborgen.

OM DIE REDENEN:

HET HOF

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober

1996, thans art. 2, 96, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 191, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt het hoger beroep;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zover de feiten werden geactualiseerd;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten;

Veroordeelt de eerste beklaagde tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen;

Gelast ten aanzien van eerste beklaagde dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld voor een gedeelte van VIERHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND TWEEHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen, zodat een gedeelte van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen effectief blijft;

Veroordeelt tweede beklaagde tot een geldboete van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO

door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Gelast ten aanzien van tweede beklaagde dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht ieder der beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT.

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO.

M.b.t. de herstellvordering

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

- de slooping van het sportgebouw (inclusief vloerplaat) dienstig als kantine met als afmetingen 24,90 m x 6,30 m x 4 m uitgevoerd in houten beplanking en afgedekt met golfplaten
- de complete slooping (inclusief vloerplaat) van het bijgebouw opgericht aan de achterkant van het sportgebouw in rode gevelsteen en afgedekt met golfplaten
- de complete slooping (inclusief vloerplaat) van de bergruimte opgericht tegen de rechterzijgevel van het sportgebouw met als afmetingen 7 m x 2 m x 2 m uitgevoerd in betonpalen en hout en afgedekt met golfplaten

binnen een termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 2 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen

afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 160,02 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZEVEN JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier